

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/43/2017
Identifikačné číslo spisu: 5017200098
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5017200098.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd, v právnej veci žalobcov: 1/ RNDr. Q. B., bytom B., 2/ P. S., bytom X., 3/ RNDr. K. M., bytom X. (sťažovatelia), všetci právne zastúpení JUDr. Samuelom Baránikom, advokátom, AK so sídlom v Bratislave, Podjavorinskej 7, proti žalovanému: Okresný úrad Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, so sídlom Kysucké Nové Mesto, Družstevná 1052, v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, o kasačnej sťažnosti sťažovateľov proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sa/12/2017-47 zo dňa 31. júla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 25Sa/12/2017-47 zo dňa 31.07.2017 zastavil konanie vo veci žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhali súdneho výroku, ktorým by správny súd žalovanému zakázal, aby v záznamovom konaní vedenom pod č. Z 1038/2013 trval na vyhotovení opravy uznesenia Okresného súdu Bratislava I v dedičskej veci po zosnulej A. B., rod. A. zo dňa 23.12.2011, č. k. D 35/1993, D not. 03/1993, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2013 a súčasne sa žalovanému ukladá, aby zohľadniac právny názor Krajského súdu v Bratislave v uznesení zo dňa 31.08.2016, č. k. 10CoD 9/2016-740, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2016, vykonal zápis tohto uznesenia do katastra nehnuteľností formou záznamu.

2. Krajský súd v Žiline, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci primárne riešil otázku splnenia podmienok pre preskúmovacie konanie v danej veci a zistil, že tomu tak nie je. Krajský súd v Žiline zastavil konanie podľa § 99 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny poriadok súdny (ďalej aj „S.s.p.“).

3. Krajský súd v Žiline poukázal na znenie ustanovenia § 3 ods. 1 písm. e) S.s.p.

4. Zároveň uviedol, že z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Cod/9/2016-740 zo dňa

31.08.2016, ktorým krajský súd ako odvolací orgán uznesenie súdu prvej inštancie (OS Bratislava I zo dňa 27.05.2016, č. k. 1D 35/1993-685) zrušil vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením v rozpore s ustanovením § 164 O.s.p. úplne zmenil veľkosti podielov, ktoré dedičia k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a XXXX nadobudli s tým, že nakoľko dedičské konanie je právoplatne skončené, t. j. uznesenie o prejednaní dedičstva je právoplatné a vykonateľné, teda záväzné, pochybenia bolo možné napraviť iba v rámci riadneho a mimoriadneho opravného prostriedku a nie opravným uznesením. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že ak súdny komisár konal a rozhodol o menšom rozsahu majetku, zvyšok je novoobjavené dedičstvo a ak rozhodol o väčšom rozsahu ako poručiteľ vlastnil, ide o duplicitné vlastníctvo, v prípade ktorého je namieste sporové súdne konanie. V konkrétnom prípade nebolo možné opraviť chyby postupom podľa § 164 O.s.p.

5. Krajský súd ďalej uviedol, že dedičské rozhodnutie č. D 364/93 D not. 94/93 bolo do katastra nehnuteľností zapísané dňa 14.03.2007 pod č. 316/07. Notárka - JUDr. F. M. poukázala na výpisy v PKV č. 1968 a č. 366, v k. ú. K., podľa ktorých je sporný podiel poručiteľky uvádzaný v dotknutom dedičskom rozhodnutí správny, teda nesúhlasí s potrebou opravy dedičského rozhodnutia č. D 35/1993 D not. 03/1993. Žalovanému v konaní č. Z 1038/2013 nebolo opätovne doručené dedičské rozhodnutie č. D 35/1993 D not. 03/1993, ktoré by obsahovalo údaje evidované na LV č. XXXX, č. XXXX, k. ú. K. ohľadne vlastníckeho práva poručiteľky p. A. B., každé pod D 1 v podiele 4/24, ktoré sú v katastri nehnuteľností zapísané pod č. záznamu 865/01 zo dňa 27.06.2001 v súlade s rozhodnutím o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov v intraviláne v katastrálnom území K. zo dňa 13.06.2001, vydaného Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, odbor pozemkový na LV č. XXXX pod B3 v podiele 3/24 na základe rozhodnutia o dedičstve č. D 364/93 zapísané do katastra nehnuteľností dňa 14.03.2007 pod č. záznamu 316/07.

6. Podľa názoru krajského súdu v konkrétnej veci nie je možné tento problém riešiť správnu žalobou, ale ak súdny komisár konal a rozhodol o menšom rozsahu majetku, zvyšok je novoobjavené dedičstvo a ak rozhodol o väčšom rozsahu ako poručiteľ vlastnil, ide o duplicitné vlastníctvo, v prípade ktorého je namieste sporové konanie a nie správna žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

7. Dedičské konanie po poručiteľke Božene Stankovičovej je právoplatne skončené, t. j. uznesenie o prejednaní dedičstva je právoplatné a vykonateľné, teda je záväzné, pochybenia v tomto konaní bolo možné napraviť iba v rámci riadneho a mimoriadneho opravného prostriedku a nie opravným uznesením, preto ho správne žalovaný (na zosúladenie údajov v listine s údajmi katastra nehnuteľností) nezapísal záznamom do katastra nehnuteľností a zvolil postup v súlade s ustanovením § 42 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v platnom znení (ďalej len „Katastrálny zákon“). Z tohto dôvodu by sa mali žalobcovia svojich práv domáhať sporovým súdnym konaním.

8. Proti rozhodnutiu krajského súdu podali sťažovatelia kasačnú sťažnosť prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhli, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie dôvodom uvedeným v ustanovení § 440 ods.1 S.s.p. písm. f) - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, písm. g) - rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Dôvodili tým, že obmedzenie práva na súdnu ochranu, na prístup k súdu je možné iba za splnenia podmienok, ktoré musia jednoznačne vyplývať zo zákona a podľa ústavnej a európskej judikatúry sa podmienky obmedzenia prístupu k súdu musia vykladať reštriktívne, nikdy nie rozširujúco. Rozhodnutie, ktorým sa obmedzuje prístup účastníka k súdu, musí byť presvedčivo odôvodnené, pretože právo na prístup k súdu tvorí esenciálny prvok práva na spravodlivý proces (por. rozsudky ESĽP Golder proti Spojenému kráľovstvu z 21.02.1975, prípadne Aschingdane proti Spojenému kráľovstvu z 28.05.1985).

10. Podľa názoru sťažovateľov procesnú podmienku, ktorá však nie je daná k tomu, aby súd žalobu vecne prejednal a rozhodol, však krajský súd v uznesení nepomenoval ani nešpecifikoval. V bode 8.

uznesenia uvádza, že v danom prípade je namieste sporové súdne konanie a nie správna žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Otázne teda zostáva, či krajský súd považuje za nedostatok podmienky konania neexistenciu svojej právomoci na rozhodnutie tejto žaloby. Ak áno, tak tento názor nemôže byť správny, pretože ak právny poriadok ustanovuje, že žalobu medzi žalobcami a správnym orgánom ako žalovaným, ktorá je žalobou proti nezákonnému zásahu má krajský súd prejednať, tak nemožno hovoriť, že by krajský súd nemal na dané konanie právomoc.

11. Sťažovatelia poukázali na skutočnosť, že samotný Krajský súd v Žiline v rozhodnutí z 24.02.2016, č. k. 21S 83/2015-178, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.03.2016, vyslovil v konaní medzi žalobkyňou v 2. rade a žalovaným, že žalobkyňa v 2. rade sa má domáhať voči žalovanému nápravy v konaní žalovaného Z 1038/2013 práve žalobou proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy. Krajský súd teda svojimi rozhodnutiami vytvára neriešiteľnú situáciu, keď jedným právoplatným rozhodnutím odkazuje žalobcov na žalobu proti nezákonnému zásahu a následne žalobu (podanú v dôvere v správnosť právneho názoru vyjadreného v právoplatnom rozhodnutí) krajský súd neprejedná a konanie zastaví.

12. Podľa názoru sťažovateľov vzhľadom na zastavenie konania podľa § 99 ods. 1 písm. d) S.s.p. krajský súd túto procesnú normu nesprávne vyložil a aplikoval. Nesprávny postup súdu je tak zásahom do práva účastníka na súdnu ochranu.

13. Nesprávne právne posúdenie veci krajského súdu spočíva v tom, že krajský súd zastavil konanie z dôvodu nedostatku procesnej podmienky konania, uvádzajúc, že žalobcovia by sa mali svojich práv domáhať v sporovom konaní.

14. V tejto súvislosti sťažovatelia poukázali na znenie ustanovenia § 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súkromnoprávne spory a súkromnoprávne veci sú vzťahy medzi subjektmi súkromného práva špecifické rovným postavením týchto subjektov. Naopak normami verejného práva je charakteristický verejnoprávny vzťah medzi osobou a orgánom verejnej moci, charakteristický nerovným, vrchnostenským postavením orgánu verejnej moci a verejnej správy. Teda v súlade s ustanovením § 3 CSP nie je možné vzťah medzi žalobcami a žalovaným ako orgánom verejnej moci riešiť v sporovom konaní, nakoľko vzťahy medzi žalobcami a žalovaným sú upravené normami verejného práva. Žalobcovia sa v sporovom konaní nemôžu domáhať toho, aby sporový súd napr. uložil povinnosť žalovanému vykonať zápis uznesenia o dedičstve, pretože vzťahy medzi orgánmi verejnej moci a žalobcami sa môžu riešiť jedine v rámci správneho súdnictva, podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku.

15. Žalovaný správny orgán sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

16. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podali sťažovatelia včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Podľa 2 ods. 1,2 S.s.p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej

správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. e/ S.s.p. iným zásahom orgánu verejnej správy na účely tohto zákona sa rozumie faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánov verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

Podľa § 252 ods. 1 S.s.p., žalobca sa môže domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

Podľa §36 a Katastrálneho zákona ak je vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísané na liste vlastníctva a na vykonanie záznamu je predložená ďalšia verejná listina alebo iná listina, ktorá nevychádza z údajov katastra, správa katastra nevykoná záznam a vráti verejnú alebo inú listinu tomu, v jeho prospech právo k nehnuteľnosti svedčí podľa listiny, alebo tomu, kto ju predložil a vyzve dotknuté osoby, aby uzavreli dohodu alebo podali na súde návrh na určenie práva nehnuteľnosti.

Podľa § 42 ods. 5 Katastrálneho zákona, ak verejná listina alebo iná listina obsahuje chyby v písaní alebo počítaní alebo iné zjavné nesprávnosti, alebo ak neobsahuje náležitosti podľa odsekov 1 a 2, okresný úrad ju vráti vyhotoviteľovi alebo tomu, kto podal návrh na záznam, a určí lehotu na vykonanie opravy.

17. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu.

18. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. V súvislosti s uvedeným kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci.

20. Sťažovatelia namietali nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, ktoré malo spočívať v tom, že krajský súd konanie zastavil z dôvodu nedostatku procesnej podmienky, uvádzajúc, že žalobcovia by sa mali domáhať svojich práv v sporovom konaní. Kasačný súd k tejto námietke poukazuje na ustanovenie § 99 písm. d/ S.s.p., podľa ktorého správny súd konanie uznesením zastaví, ak zistil taký nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a nebol dôvod na odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 S.s.p. Dedičské rozhodnutie D 35/1993 D not. 03/1993 bolo doručené na Správu katastra Kysucké Nové Mesto (právny predchodca žalovaného) dňa 10.07.2013 ako listina, ktorá mala byť do katastra nehnuteľností zapísaná záznamom a bolo jej pridelené č. Z 1038/2013. V konaní Z 1038/2013 správa katastra zistila, že údaje predmetného dedičského rozhodnutia (konkrétne skutočnosť, že podľa LV č. XXXX, k. ú. K. je spoluvlastnícky podiel poručiťky pod B1 vo výške 4/24 a pod B3 vo výške 4/24 a podľa LV č. XXXX je spoluvlastnícky podiel poručiťky vo výške 2/24) nevychádzajú z údajov katastra nehnuteľností. Podľa platného LV č. XXXX, k. ú. K. je poručiťka spoluvlastníčkou evidovaných nehnuteľností na tomto LV pod B1 vo výške 4/24 a pod B3

vo výške 3/24 a podľa LV č. XXXX pod B1 vo výške 4/24. Správa katastra listom č. Z 1038/2013 zo dňa 03.09.2013 dedičské rozhodnutie č. D 35/1993 D not. 03/1993 vrátila Okresnému súdu Bratislava I, nakoľko túto listinu nebolo možné zapísať do katastra nehnuteľností a určila lehotu 30 dní na zosúladienie údajov v predmetnej listine s údajmi katastra nehnuteľností. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 23.12.2011 D 35/1993 D not. 3/1993 určí všeobecnú hodnotu dedičstva po poručiťelke. Okresný súd Bratislava I uznesením č .k. 1D/35/1993 - 685 zo dňa 27.05.2016 opravil uznesenie Okresného súdu Bratislava I č .k. D 35/1993 D not. 3/1993 zo dňa 23.12.2011.

21. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 10Cod/9/2016-740 zo dňa 31.08.2016 uznesenie súdu prvej inštancie - Okresného súdu Bratislava I č .k. 1D/35/1993- 685 zo dňa 27.05.2016 zrušil s odôvodnením, že ustanovenie § 164 O.s.p.(Občiansky súdny poriadok, účinný do 30.06.2016) umožňuje opravovať chyby v písaní, počítaní a iné zrejmé nesprávnosti, ktoré sa v rozsudku vyskytli, postup podľa uvedeného ustanovenia je však možný iba vtedy, ak ide o chyby v písaní, počítaní a iné zrejmé nesprávnosti. Žiadne iné chyby týmto spôsobom naprávať nie je možné. Pod chybami v písaní, počítaní, alebo inými zrejmými nesprávnosťami je možné rozumieť akékoľvek chyby zrejmé na prvý pohľad, môže ísť o chyby technického rázu, ktoré nemajú podstatnejší význam, t. j. ku ktorým došlo len zjavným a okamžitým zlyhaním duševnej či mechanickej činnosti osoby, za účasti ktorej došlo k vyhláseniu alebo vyhotoveniu rozsudku, a ktoré sú každému zrejmé; zrejmosť takej nesprávnosti vyplýva najmä z porovnania výroku rozsudku s jeho odôvodnením, prípadne aj z iných súvislostí.

22. V prejednávanej veci je nesporné, že uznesenie, ktorým bolo prejednané dedičstvo po poručiťelke nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2013, t. j. v súlade s ustanovením § 175s ods. 1 O.s.p. (Občiansky súdny poriadok, účinný do 30.06.2016) bolo prejednanie dedičstva skončené potvrdením nadobudnutia dedičstva podľa dedičských podielov, nakoľko medzi dedičmi k dohode nedošlo.

23. V ďalšom považuje kasačný súd za nevyhnutné uviesť, že uznesenie o dedičstve je vlastne rozhodnutím o veci samej.

24. Kasačný súd musí vyjadriť súhlas so záverom krajského súdu, že dedičské konanie po poručiťelke A. B. je právoplatne skončené, t. j. uznesenie o prejednaní dedičstva je právoplatné a vykonateľné, teda záväzné, pochybenia v tomto konaní bolo možné napraviť iba v rámci riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku a nie opravným uznesením.

25. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že žalovaný správne postupoval, ak uznesenie o prejednaní dedičstva nezapísal záznamom do katastra nehnuteľností. Ak súdny komisár konal a rozhodol o menšom rozsahu majetku, zvyšok je novoobjavené dedičstvo a ak rozhodol o väčšom rozsahu majetku, ide o duplicitné vlastníctvo, v prípade ktorého je namieste sporové súdne konanie.

26. Na tomto mieste kasačný súd zdôrazňuje, že údaje evidované na LV č. XXXX, č. XXXX, k. ú. K. ohľadne vlastníckeho práva poručiťelky A. B., každé pod B1 v podiele 4/24 sú v katastri nehnuteľností zapísané pod č. z. 865/01 zo dňa 27.06.2011 v súlade s rozhodnutím o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov v intraviláne v katastrálnom území K. zo dňa 13.06.2001 vydaného Okresným úradom Kysucké Nové Mesto obor pozemkový a na LV č. XXXX pod B3 v podiele 3/24 na základe rozhodnutia o dedičstve č. D 364/93 zapísané do katastra nehnuteľností dňa 14.03.2007 pod č. z. 316/07.

27. Na základe uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že správny orgán postupoval jednoznačne správne, keď v záznamovom konaní vedenom pod č. Z 1038/2013 nevykonal zápis dedičského rozhodnutia uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. D 35/1993, D not. 03/1993 zo dňa 23.12.2011. Správne teda postupoval krajský súd, keď konanie o žalobe sťažovateľov zastavil s poukazom na ustanovenie § 99 ods. 1 písm. d/ S.s.p., z dôvodu nedostatku procesnej podmienky konania.

28. Sťažovatelia taktiež namietali, že správny súd sťažovateľom nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na

spravodlivý proces. Kasačný súd uvádza, že pojem „právo na spravodlivý proces“ nahrádza doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“, nakoľko obsahové znaky pojmu „právo na spravodlivý proces“ vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti; nestačí jedna izolovaná vada na uplatnenie kasačnej sťažnosti a naopak, ak konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude kasačná sťažnosť v zmysle § 439 ods. 1 prípustná vždy.

29. V súvislosti s uvedeným kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci ani nesprávny procesný postup majúci za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

30. Vzhľadom na uvedené kasačný konštatuje, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že konanie bolo potrebné zastaviť podľa § 99 písm. d/ S.s.p., nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje.

31. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup žalovaného považoval za súladný so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie krajského súdu považovať za správne. Námietky sťažovateľov uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

32. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľom, ktorí v tomto konaní nemali úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). Žalovanému ich nepriznal v zmysle § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

33. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.